

דברים מרבתינו מרנן ורבנן גדולי הדור זיע"א ויבדל"ח שליט"א בענינא דיומא

אחרי כלות השלושים לסילוקו של המשגיח הגה"צ רבי משה אהרן ברזורמן זצוק"ל

נגזרות אור מדרכי

חז"ל אומרים כי לכסף יש מוצא וכו' לכל דבר יש לו חליפין אבל ת"ח שמת אין לו חליפין והחכמה מאין תמצא ובאמת להספיד אדם גדול צריך חכמה כי 'גברא רבה' זה מקיף את כל תהלוכות החיים על כל פרטיהם כי כל מעשיו הם מעשים של 'גברא רבה'. אמנם לגעת בנקודות ממהלכי חייו יש ויש כדי ללמוד ולהבין דעת

הגאון הצדיק רבי משה אהרון היה 'חכם' ו'תלמיד' חכם, כי פני משה כחמה ופני יהושע כלבנה שהיה מעשיו תרומות ממדותיהם של רבותיו גדולי הדור והיה ניכר בכל דרכיו את הגדול שימושה יותר מלימודה

שמחה הייתה לו לרבי משה אהרון זצ"ל ושמחת התורה היא, שש ושמח בה, היה עמל בה ודבק בה ושיחו ושיגו היה סביב סוגיות הגמרא בהבנה בעומקה בשיטות הראשונים ובהבנה והיה מצעירותו דבק ברבותיו בשיעורי מרן הגר"ש רוזובסקי וברבו מרן בעל האבי עזרי זצ"ל,

בערגה היה מספר על ימי לימודו בהיכל כולל פוניבז' שהיה אז בראשיתו, יחד עם אלופי התורה שהיו שם, לימים סיפר שהיה שם סדר שבכל שבוע אחד האברכים היה מוסר שיעור כל ימי השבוע לפני תלמידי החכמים דשם, והיה מספר כי באותו השבוע כל המעת לעת היו תפוסים בעומק הסוגיות, ביום ובלילה אכלו ושתו את הסוגיות שעסקו בהם והיה תדיר עולה לביתו של מרן על האבי עזרי זצ"ל להציע לפניו את מה שנתחדש לו במשך היום.

כך ייסד שיעור משניות בסדר זרעים לעילוי נשמת אשתו הרבנית ע"ה בכל מוצאי שבת כשעל שומעי השיעור היו נמנים גדולי תלמידי החכמים וראו שם את האש הגדולה וריתחא דאורייתא, והיה לומד בכל שבוע משנה אחת בעומק ובהיקף עם שיטות הראשונים והמפרשים, והיה מעיין תדיר בספר דרך אמונה לרבינו שר התורה שליט"א שהיה דן בדבריו, ופעמים עם זאת השבת קודם מעריב היה דן עם רבינו שליט"א על דבריו בספרו. דבקותו בתורה היתה באה לידי בטוי כשהיה נפגש עם ת"ח אף אם היה צעיר לימים היה שש ושמח לקראתו בהתרגשות פנימית

המלכת את חברך עליך. עבודה גדולה היתה אצלו עבודת בין אדם לחבירו ועבודת המדות ככלל, מדה הייתה לו והארת פנים שמה, והיה מקיים את מאמר חז"ל והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות ולא הייתה זו הארת פנים חיצונית לחודה אלא הארת פנים מלשון פנימיות. ו'עבודה שלמה' הייתה ליתן את עצמו לאחרים והיה נותן מחמתו תבונתו ויראתו, והיו רבים מתייעצים עמו והיה צר בצרתם ושמח בשמחתם בלב ובנפש, תחת אחד השיחים נתבטא ואמר כי 'לשמוע' את השני אין זה דבר שבא בדרך אגב אלא הוא צריך התמסרות. היה מקדים שלום, והמון מעשים ועובדות נשמעו איך שה'שלום עליכם' שקבלו ממנו נתן להם כח וחיזוק לזמן ארוך. ולא רק לבעלי דרגא היה מאיר פנים אלא לכל אדם ממש ואף לצעירים ואפי' אנשים שלא הכיר היה

מתייחס אליהם בחמימות ונעימות. [זכורני כד הווינא טליא והיינו מלוויים אותו בשבת לאחר התפילה היה פונה לכל אחד בברכת 'שבתא טבא' והיינו תמהים בפניו הלא אינך מכירם, ענה ואמר, פוגשים יהודי, האם אפשר שלא לברכו ב א גוטן שבת?]

לעשות רצונך אלוקי חפצתי. חוט השני העובר בין כל פעולותיו הכבירות, לעשות רצונך ותו לא, לא להוסיף ולא לגרוע, סלד מאד מחיצוניות ופרסום. כל זאת היה מתוך מדה שנתייחד בה מאד והיא 'נאמנות'. ומצאתו את לבבו נאמן לפניך, ואף אצל משה רבינו נאמר בכל ביתי נאמן הוא ובתפילה מצאנו ישמח משה .. כי עבד נאמן קראת לו. למדנו שנאמנות מדה היא, ומהותה התמסרות שלמה לדבר. ויסודה מזה שאין אדם מערב את עצמו ופניותיו, אלא מסור כולו לתכלית הדבר בחינת 'עשה דברים לשם פעלך ודבר בהם לשמך' מכח זה היה נאמן לעבודת ה' בפנימיותו, נאמן היה לרבותיו, וגם נאמן לכל מי שבא במחיצתו לרבות בני משפחתו וצאצאיו שמסר עצמו עליהם על דרך העבודה והיה איש סוד ואיש נאמן. [דכירנא איך בשנים האחרונות ספרתי לו איזה מעשה עגום שאירע לאחת מן המשפחות החשובות בארץ ישראל והוא לא הכיר אותם כלל אך הוא כ"כ לקח אל לבו, ומיד אמר לי לך אמור להם לעשות כך וכך, ותקופה שלמה אח"כ כל אימת שנפגשנו היה שואל ומברר אם כבר אמרתי להם, ומה המצב, והוסיף עוד ועוד]

עבודת התפילה הייתה אצלו כלשון הכוזרי 'ותהיה העת ההיא לב הזמן זמנו ופריו ... ויהיו שאר עתותיו כדרכים המגיעים אל העת ההיא יתאוה קרבתו שבו מתדמה לעליונים ויתרחק מהבהמיים ויהי פרי יומו ולילו השלש עיתות ההם של תפילה, והסדר הזה מהנפש כסדר המזון מהגוף, מתפלל לנפשו וניזון לגופו ומתמדת עליו ברכת התפילה עד עת תפילה אחרת כהתמדת כח סעודת היום עד שיסעד בלילה. ע"כ

עבודת התפילה הייתה עבודת חיים ממש עשרות בשנים, כחסידי הראשונים היה מקדים לבא ומאחר לצאת והיה עוסק בעניני התפילה תדיר מתפלל בישוב הדעת כשהוא מתענג על כל מלה וממשמש בה, ואחר התפילה היה שרוי בהארה גדולה. רגיל היה לומר בהביאו את הפסוק כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו, ואמר הרי מי שטעם טעם של תפילה אמיתית הוא חש איך מדבר עמו ממש ומרגיש את מציאותו ית', וממילא אף אמונתו אמונה בהירה וממשית ואין לו ספקות.

משתתף עם החכמים. העמיד מול עיניו את דברי הרמב"ם בספר המצוות המצווה השישית צונו להידבק עם החכמים ולהתייחד עמהם ולהתמיד בישיבתם וכו' והוא אמרו יתעלה ובו תדבק. והיה הוא כל ימיו מנעוריו דבק בחכמים וקבל מעלתם היה תלמידו ויד ימינו של מרן בעל ה'אבי עזרי' ודבק היה בתורת רבותיו המשגיח רבי יחזקאל לוויןשטיין זצ"ל והרב דסלר זצ"ל, והשפיע לדור כולו את עבודת המוסר שקבל מהם.

בשנים האחרונות כיוון את תפילותיו להיות בצוותא עם מרן שר התורה בעל הדרך אמונה שליט"א באמרו הלא זהו דברי הרמב"ם בספר המצוות במצווה השישית ובו תדבק, להתמיד בישיבתם.

העמיד תלמידים הרבה. הגה"צ רמ"א זצ"ל היה 'משפיע' בכל ארחותיו והעמיד תלמידים בישיבות אשר השפיע בהם לרבים, כוחו רב היה לרומם ולהגביה את תלמידיו ואת שומעיו להשגות רוחניות והיה בחינת טופח ע"מ להטפח וכמשל הידוע של הגר"א שהגביע המתמלא בעצמו שופע על גדותיו ומשפיע לסביבותיו כך הוא היה משפיע כל ימיו לאחרים ועמל בזה הרבה איך להשפיע ומה ואיך לומר, ורבים מעידים שהוא העמיד את קומתם הרוחנית. עמל להעמיד את צורת עבודת ימי האלול והימים הקדושים בהיכלי התורה כשהוא עצמו דוגמא לעבודת הימים, ונתקיימה מחשבתו. במשך שנים מסר שיחות וועדים למבקשי תורה ומוסר כשבהם העמיק והרחיב בדברי חז"ל והאיר באור חדש את דבריהם, ורבים הלכו לאורו.

(נכתב ע"י אחד מבני המשפחה במיוחד לבזרכו אמונה, והובא כאן באדיבות המערכת)

***